

A SZÁZ NYÚL

– Édes anyám, süssön nekem
Hamuba sült pogácsát!
– Szól a Bandi. – Hadd járom be
Isten kerek világát.
Hátha én is megtalálom
A jó szerencsémet...
Nem búsul majd édes anyám,
Öröm lesz az élet.

Süti is a szegény asszony
A pogácsát ízibe,
El is indul Bandi legény,
Megy, mendegél messzire.
Letelepszik falatozni,
Hogy egy erdőbe ér...
Egyszerre csak ott terem egy
Hófehér kis egér.

– Vándorlegény, pogácsádból
Adj nekem egy falatot!
Már tizennégy álló napja,
Amióta koplalok.
– Hogyne adnék, te kis egér,
Gyere ide mellém!
Nem is esnék tán olyan jól,
Hogyha magam enném.

– Megköszönöm jóságodat,
Várj csak, meg is hálálom.
Ezt a szépen szóló kürtöt
Tiszta szívből ajánlom.
Hogyha baj ér: csak fújj bele
S minden jóra fordul –
Megoltalmaz ez a kis kürt
Mindenféle rossztúl.

Bandi legény ballag tovább
Éjjel-nappal egyaránt,
Köszönti a kelő napot
S a kelő nap sugarát.
Meg sem állott a királynak
Cifra városáig,
A királyi palotának
Arany kapujáig.

– Hol jársz te itt, vándorlegény?
Kérdi tőle a király.
– Beszegődném szolgálatba,
Éppen ma van Szent Mihály.
– Jó helyen jársz, van száz nyulam,
Kéne egy nyúlpásztor,
Egy se tudta megőrizni,
Próbáltam egy párszor.

Másnap reggel a száz nyulat
Kihajtja a mezőre,
De a száz nyúl százfelé fut,
Egy se marad belőle.
– Tyú! – kiált a szegény pásztor –
Mit csináljak már most!
Nem látom én soha többé
Azt a cifra várost!

De hirtelen eszébe jut
A hófehér kis egér:
Egéradta kürtjébe fú,
Hadd lássa hát, hogy mit ér.
Fut a száz nyúl száz felőlről
Vissza egy csomóba –
Híja nélkül hajtja haza
Esti harangszóra.

Már a király ott kinn várja,
Csóváltgatja a fejét,
Csodálkozik, hogy a nyulak
Nem szaladtak szerteszét.
– No mit kívánsz, pásztorlegény?
Megérdemled, látom.
– Csak egy zsák pénzt méressen ki,
Felséges királyom!

Ballag haza Bandi legény
Kilenc ökrös szekéren:
– Mit hoztam én, édes anyám!
Nem élünk már szegényen!
Úgy-e, úgy-e, megtaláltam
A jó szerencsémét!
Úgy-e mondtam, édes anyám,
Öröm lesz az élet!